

GAZETA WIEYSKA.

Praca wszystko zwycięża.

w Warszawie dnia 13. Czerwca Roku 1817.

O przesadzaniu drzew owocowych.
(Rzecz napisana przez P. Richter
podług zasad najstawniejszych ogrodników.)

(Dokończenie Nru 23).

Ze wszech miar pożyteczną byłoby rzeczą i zapewniłoby przyjęcie się drzewka, gdyby je zaraz po wykopaniu przesadzić. To atoli nie zawsze uskutecznić się daie, częstokroć bowiem dostajemy szczepy z dalekich okolic. W takowym razie, dobrze jest wstawić je w wodę na sześć, ośm, lub dwanaście godzin aby tym sposobem świeżość swą i życie poniekąd uspione na nowo odzyskać zdołały. Zdarza się częstokroć dostać drzewa przy wydobywaniu tak pokalęczone, iż nietylko postradały włókna, ale i inne korzenie do połowy lub zeszczętem utraciły, pozostały im iedynie niezmiernie krótkie opieńki, albo sam tylko korzeń serdeczny. (główny) Lubo przyjęcie się drzew takich jest niepewne, można je przecie następnym ratować sposobem: obetnij naprzód koronę, korzenie obwiń staremi wełnianemi szmatami

i obwiąż tego szpagatem, nasnuwszy go przynajmniéj na palec grubości, wstaw potem na kilka godzin w wodę, zasadź nareszcie w ziemię iak najstarauniéj. Pień cały mchem osłoń należycie aby kora nie wysychała od upału słonecznego. Skoro się oka pokażą odwiń mech, końcém wystawienia ich na działanie powietrza. Resztę pnia zostaw mchem zasłonią aż do przyszłéj wiosny i nie zapomniéj o polewaniu w czasie posuchy. Doświadczenia wielokrotne przekonały; iż sposób ten postępowania nieiedne drzewo wyborne w wykopywaniu bardzo uszkodzone uratować może.

Do przesadzania obierz porę pogodną i suchą staraj się przynajmniéj aby ziemia niebyła na ten czas zbyt przemokła i rozmażująca się. Wstaw naprzód drzewko w dół na próbę czyli się tam korzenie wygodnie rozprzestrzeniać zdołają i dla opatrzenia z którój strony kół zabić można będzie. Co uskuteczniwszy utkwii kół iak najmocniéj i najprostopadlęj w miejscu oznaczoném. ięśliby dół był za głęboki zasyp go

w miarę potrzeby czystą i pulchną ziemią, wsadź potem drzewko tak głęboko, iak było w gruncie z którego ie przenosisz. Ułóż korzenie przestrzegając pilnie laby nie były za nadto skupione i nieleżały jedne na drugich; przysyp ie nakoniec ziemią czystą. Jestli ta sucha i pulchna, łatwo więc zasypie wszelkie otwory, takż najmniejszego próżnego nie zostawi miejsca; aby to przecież z większą skutecznością dokładnością, przysypawszy korzeń na kilka cali, uymiy pięń ręką, podnieś go nieco i opuść; otrząśnienie takie i polanie nagłe wodą w znaczny ilości postuży ziemi do tém dokładniejszego zasypiania się w wszelkie szpary, przystania do korzeni i do umocowania drzewa. Przywiąż potem drzewo do kołu, przysyp ziemią czystą, poléy znów wodą i zapełniy nakoniec dół resztą pozostałéy ziemi. Zwyczaj utłaczania ziemi nogami iest nietylko niepotrzebny, ale z wielu owszem miar znacznie szkodliwy.

Lubo podlewanie wczasie przesadzania wielce iest pożyteczne, nie może bydź przecie uskutecznione w miejscach niektórych, gdzie albo z daleka, albo z trudnością wody dostarczać przychodzi; wraze takim staray się, aby przynajmniéy ziemia którą korzenie przysypuiesz wilgotną była i obetnij znacznie koronę. Gdy bowiem nie zaraz po przesadzeniu korzenie drzewo sokami zasilać mogą same owszem pierwéy odżywić się muszą, usychały by więc tymczasem gałązki korony. Gdziekolwiek przecie polewanie bez

znaczny trudności uskutecznić można, tam go zanieedbywać nienależy: doświadczenie bowiem przekonalo że daleko pewniejsze iest przyicie się drzewek podlewanych aniżeli tych które bez wody przesadzone były.

O trzymaniu owiec na stayni i przeciw onemu.

Dziwić się zapewne i przyganiac czytelnicy niektórzy będą pismu, które w sobie tak spreczne polacza zdania, które dowodzi potrzeby trzymania owiec na stayni a razem powstaie przeciwko teyże zasadzie. Jakiż bydź może cel właściwy podobny sprzeczności? umieszczanie onéy w przedmiocie tak ważnym nie iestże prózną iedynie i nieprzyzwolitą igraszką pióra? Tak zaiste na piérwszy rzut oka sądzić by można; alic każdy inne o rzeczy powéźmie zdanie, iestli zastanowić się raczy nad powodami iakie nas do podobnego rodzaju pisma skłoniły.

Naytrudniéy o pomysł y wszechwzględne. Zwykle wyobrażenia nasze zmierzają do jednego punktu któryśmy najpierwéy spostrzegli i dla tego téż zdarza się, że lubo bez uprzedzenia do rozpoznawania rzeczy przystępujemy, przecież ią częstokroć, mimowolnie prawie, pod jednostronnym uważamy względem; domierzamy iéy naywiększe pochwały, gdy tém czasem kto inny rzecz téż samą z innego uważając względem, widzieć ią będzie w zupełnie przeciwném świetle. Każdy z nich w swoim sposobie ma słuszne o rze-

czy wyobrażenie, obadwaj atoli zawodzą się w przekonaniu o nieomyślności zdania swego: wyobrażenia ich bowiem nie były wszechwzględne, mają przeto dobrą i złą stronę. Oczwistość prawdy téy jest aż nadto iawna i zdaie się żadnych nie potrzebować dowodów, których ieślibyśmy poszukiwać chcieli, nastreczać się one będą w każdym przedmiocie. Przeminawszy inne, dosyc byłoby zastanowić się iedynie nad zdaniami o gospodarstwie rolniczém. O iakże się one krzyżują, iak rozmiiają z sobą! spostrzeże to każdy w pismach rozmaitych temu poświęconych przedmiotowi, gdzie iedni drugim zupełnie przeciwne popierają zasady a popierają ie światłym i przekonywającym sposobem. Spornośća nie iest (że tak powiem) pewnym rodzajem szermierstwa literackiego, nie pochodzi ona z uprzedzenia się mylnego, ztąd owszem iedynie wynika iż każdy z zastanawiających się nad tym przedmiotem uważał go z innego względu i trzymał się zasad iednostronnych.

Sporność owa, może nie iednemu błahą wydawać się będzie a tém bardziej nie zasługującą na umieszczenie onéy w pismach rolniczemu przedmiotowi poświęconych, których iedynym celem winno być ogłaszanie prawd nie zawodnych... Alić, cóż doprowadza skuteczniej do wykrycia zasad prawdziwych, ieśli nie owe przedstawianie i rozbiieranie rzeczy pod wszelkiemi iéy względami? Tak iest zaiste, rzecz każda (iak to iuż rzekłem) ma złą

i dobrą stronę, poznanie każdéy z osobna nie stanowi doskonałego onéy poznania, zgłębienie dopiéro obu-dwóch wykaze ią pod prawdziwém światłem, naprowadzi na zdanie bardziejéy wszechwzględne. posłuży przeto do czynienia wniosków nie wynikających z płonnych i uroionych domysłów, opierających się owszem na zasadzie nayzdrowszéy i ile można ku doskonałości zbliżonéy.

Alić przedmiotem pisma mniejszego, iest rzecz o trzymaniu owiec na stajni. Jakież w téy mierze stałe podać prawidła? iuż to w poprzedzających numerach Gazety niniejszéy szanowni czytelnicy spostrzedz poniekąd mogli, że pisma zagraniczne, prawdziwie światłych ów przedmiot roztrząsających mężów są z sobą niezmiernie sprzeczne, iedni zalecają ściste trzymanie owiec na stajni z wyłączeniem wszelkiego innego onych paszenia; drudzy powstają owszem przeciw stajniom i wykazują skutki nayzgubniejsze z takiego trzymania owiec wyniknąć mogące. Któréyże ostateczności w téy mierze chwycić się mamy? Sądzę, iż zblądziłibyśmy idąc ślepo za iednych lub za drugich zdaniem. Naykorzystniejszą zdaie się rzeczą zgłębienie pilne tego, co strony obiedwie przytoczyły ku poparciu swoiéy zasady; zastosowanie się wnioskach swoich do wszelkich okoliczności miejscowych, których różność i owym pismo-twórcom do różności zdań posłużyć musiała. — Niech nam przeto wolno będzie zamieścić tu dowo-

dy na poparcie i obalenie zasady chowu owiec na stajni. Tym to sposobem, otworzy się czytelnikom pole, do bezstronnego i naywłaściwszego ocenienia rzeczy; pewnie bowiem przychylić się raczą do wniosków jaśniejszych i zaopatrzonych w ważne i rzeczywiście gruntowne dowody, albo też powziąwszy z owego rozbioru rzeczy, światło do ocenienia przedmiotu tego właściwe, sami sobie wytknąć zdołają kolę, iaką postępować należy.

Trzymając owce na stajni; to jest nie puszczając onych wcale na paszę lecz karmiąc w stajni zimą i latem, może właściciel:

1.) *Bliższą mieć pieczę o zdrowiu tych zwierząt.* Nie idzie atoli za tém aby owce jego zdrowsze były. Czyli trzymanie owiec na stajni ma iaki dobroczynny lub szkodliwy wpływ na ich zdrowie i iak dziełne onego skutki byđż mogą, pytanie to niżej nieco, obszérniej wyjaśnioném będzie; teraz zaś przystąpmy do rozpoznania, dla czego, trzymając owce na stajni, zdrowie ich w własnej prawie mocy mieć będziemy?

Chociażby instynkt zwierzęcy, zastępował poniekąd miejsce rozsądku ludziom właściwego, nie jest przecie dostatecznym przewodnikiem nawet w wyborze ziół pożywczych; iakoż niepodobną prawie jest rzeczą aby owce na paszę chodzące, od roślin szkodliwych zupełnie ustrzedz się zdołały; że zaś tam, gdzie chowają się prawie w stanie dzikości, mniej owym zgubnym podlegają przypadkom, przyznać to jedynie należy

dobroczynności przyrodzenia; z natury bowiem są wytrwalsze, nie doznają mnogich gatunków chorób zwierzętom swojskim właściwych, w obfitości naywyborniejszą znajdując paszę, nasycają się złatwością, nie są żarłoczne, i z szkodliwemi pomocne także znachodzą zioła.

Jednakże mimo owe korzystne własności tak szczerze im od natury wydzielone: rok rocznie prawie, padają z powodu chorób na pastwiskach nabytych. Pilność i przezorność skotarzy potrafiłaby one od tego uchronić nieszczęścia, opieszałość atoli staie się częstokroć powodem do skutków nayzgubniejszych, którym albo z wielką zaradzą się trudnością albo też wcale zapobiedz nie można. Uwaga ta winna by skłonić do niepowierzania gromad dozorowi dzieci niedoświadczonych, do poruczania ich owszém doyrzałym, biegłym i sumiennym skotarzom którymby ani na wiadomości potrzebnej ani na nieodzownej nie zbywało gorliwości. Przestrzegać on mianowicie powinni aby dotąd owiec nie wypędzać na pastwiska pokąd powietrze lub słońce rosy lub szronu nie osuszy. Noc nietylko naraża na niebezpieczeństwo, iakoż, daleko lepiej byłoby, paść owce do późna wieczorem niżli ie zbyt rano wyganiać. Skwar słoneczny zrzadza także skutki niepomyślne, w celu uchronienia się onych należałoby w czasie upałów dziennych zapędzać owce pod wystawy, szopy, albo narzecie do stajni ieśli w pobliskości chłodne niezynają się krzaki.

Chcąc one pędzić na pastwiska wypada koniecznie wprzół je napoić, aby potem zegrzane niepiły, albo opchawszy się trawą, z pragnienia niedorwały się mętnej lub zgnilej wody. Chociażby naywyborniejsze i nayzdrowsze pastwiska na wypas owcom przeznaczono, skotarz przezorny niebędzie ich pasć całodziennie; winien owszem dać im kilka razy wypocząć, a to dla przeżucia traw spożytych, co do strawności niezbędnie jest potrzebnem. Owce nie koniecznie skupione w znacznych owszem mogą od siebie chodzić odstępach, byleby się nie zbiegały; nie zgrzały, nie piły wody stojącej i niejadły kwaśnej trawy, wraże bowiem przeciwnym owca zbyt łatwo nayszkodliwych dozna skutków; małe, iednochwilne zaniebanie potrzebnej ostrożności, nawić może trzodę całą, chorobą płuc do uléczenia trudną a częstokroć nawet nie podobną. Zasięwy ozimie dostarczają wybornę i zupełnie zdrowę paszę, alie oraz pripraviają o ból żołądka nieznośny i inne choroby, ieśli paszę ową owca chciwie lub z rosą pożera, co przecie zbyt często wydarzać się zwykło, mianowicie kiedy im przed wyjściem na paszę, w stajniach nic do przegryzienia nie dano. Na łąkach lub polach koniczyną obsianych pasć należy z szczególniejszą ostrożnością i przestrzegać iak naystaranniej, aby po takię paszy nie piły. Młody owies na swoim ściernisku porosły podobną tataraką są także owcom niezmiernie szkodliwe. W czasach

dzdzystych nie naylepięj jest wypędząć owce na paszę, welna bowiem przez kilka dni nawet wyschnąć nie mogąc, zatyka pory, co zaiste tém jest szkodliwszem, im więcéj owce zdrowe wyziwać powinny. Niemnię skotarz przestrzegać ma, aby się owce nie pasły na łąkach lub pastewnikach, których dęszcz znamułu i pętu nieopłukał; pasza bowiem nieczysta jest nayglówniejszą przyczyną kaszlu i wielu innych chorób niebezpiecznych zarodem.

Owym atoli tak zgubnym i zbyt często wydarzającym się przypadkom zapobiedz można utrzymywaniem owiec na stajni przyzwoicie zbudowanej dość obszernę, gdzieby owca każda z iagniętami mogła mieć przynajmnięj przegrodę od 10 do 12 stóp. Obory takie winny być zaopatrzone w wiatrociągi dla oczyszczania powietrza z wyziwów szkodliwych wychodzących oddechem i porami zwierząt i wydobywających się zгноiu; albo też, mogą być w srodku zupełnie otwarte mając wystawy po bokach, gdzie by się owce w czasie słoty schraniały. Jeśli natenczas owca która na zdrowiu zapadnie, łatwiej to spostrzedz i daleko prędzej i skuteczniej złemu zaradzić można, aniżeli gdyby chodziły po paszy. Trzymanie ciągle owiec na stajni zabezpiecza ie szczególnie od zarazy wkładającej się częstokroć przez pomieszanie się ztrzędą obcą gdzie iaka panuje choroba, czego przecie ustrzedz się na pastewnikach jest prawie niepodobną rzeczą; owce bowiem zarażają

się a mianowicie 'zacieraia się zbyt prędko naskórnymi chorobami. Zadeny nareszcie niepodpada wątpliwości, że trzymając owce na stajni, daleko snadniejszy regularności, miary przyzwoitey i czystości w dawaniu paszy przestrzegać można, co przyczynia się wielce do utrzymywania bydłęcia w dobrem zdrowiu, a jednakże w polu do skutecznienia jest trudnym i nawet nie podobnym.

2. *Znaczną tudzież korzyścią z trzymania owiec na stajni, jest nie omylna sposobność dopięcia zamierzonego udoskonalenia rasy owiec.*

Dla otrzymania celu tego potrzeba zaiste dobranych macior i tryksów. Gdy owce chodzą na paszę wybor trykacza zależy bardziej od przypadku od upodobania maciory która nie rzadzi się w tymierze żadnemi zasadnemi ku zlepzeniu rasy zmierzającami, korzystając owsze z sposobności (mianowicie w niedostatku tryksów) częstokroć kózła nawet przypuszcza. Pewną jest rzeczą że młode tryksy, to jest po 21. miesiący mające, są naywyborniejsze i jeśli się im nie więcej nad 20 lub 25 macior daie, natenczas można się ponich spodziewać iagniąt téyże samey rasy. Wiadomo tudzież że przemiana wiele ma dla macior ponęty, odmienianie przeto tryksów w przypuszczaniu byłoby wielce pożyteczną rzeczą. Alić wszystkie te korzyści zapewnia najlepiej trzymanie owiec na stajni, gdzie pomieszania się wyrodków z rasą udoskonalającą się doskonale przestrzegać i spłodzone

iagnięta naytroskliwiey pielegnować można. Nie rozszerzając się atoli nad sposobami udoskonalania rodu czyli racy owiec, oczém znany z swoich gospodarczo rolnicznych usiłowań Antoni Trębicki, kilkakrotnie światle w Gazetach Warsz: umieszczał rozprawę: postępujemy dalej w wykazywaniu korzyści z trzymania owiec na stajni. Jakoż ztąd rzeczywiście ten wypływa pożytek iż:

3.) *Otrzymuje się bez porównania więcej wybornego nawozu.* Nikomu zaiste nie jest tajną rzeczą iak jest dobroczynnym ów skutek, który przez chów owiec na stajni otrzymać się daie. Czém są bowiem pola nasze bez przyzwoitego nawozu? czegoż zwycięzowéy i sokami pożywczeni nie zasilonéy roli gospodarz spodziewać się może? Są zaiste okolice które nietylko nawozu nie potrzebują, którym owszem takowy stałby się wielce szkodliwym. Zdarzenie takowe jednakże bardzo bywa rzadkiem i słusnie pomiędzy przypadki policzyćbyie należało; przemilczając na wet o tém pytaniu: czyli i ten grunt, długą wycięczony płodnością iakowegoś nie potrzebuje zasilku? Można by zaiste wiele w tym pisac przedmiocie: lecz poprzestając iedynie na tém iż każdy znas zna dostatecznie potrzebę nawozu obfitego, winniśmy ieszcze wykazać że:

4.) *Przez trzymanie owiec i całego Inwentarza na stajni moglibyśmy korzystać z trzeciéy części łanów naszych bezużytecznie leżących; podzielaiać pola orne na trzy lub cztery obroby tak, iżby odłogi wcale mieysca nie*

miały, warzywa zaś i rośliny paszy-
ste na nich uprawiane dostarczały
obfitszý i posilnieyszý paszy dla by-
dła, obfitszego i wyborniejszego na-
wozu i aby gruntóm wycienczoným
wydaniem plonu zbożowego, służy-
ły do odzyskania soków pożywczych,
iakié im odłogiem zwracać usiłuiemy.
Oczywistą wprawdzie iest rzeczą, że
odłogi są dość wygodnym bo zachodu
niepotrzebuiącym dla bydła wypa-
sem, lecz zważmy iak wielka zacho-
dzi różnica pomiędzy mizerną, stra-
towaną i zwiędłą paszą iaką bydło na
odłogach mozolnie zbierać musi,
a między trawami soczystymi i wa-
rzywnemi roślinami, iakich łąki sztuc-
czne obficie dostarczają? pomnieć
iudzieź należy: że częstokroć wypa-
sy na odłogach znaczną w gospodar-
stwie robią przeszkodę, że czasem
zapędzenie tamże bydła iest trudne
i że przy najmniejszym niedozorze
bydło zasiewy traw i inne znaczne
zrządza szkody; że wypas podobny
iest nayglównieyszą przyczyną nie-
ładu w chowie bydła, przyczyną
wielu chorób, środkiem do łatwego
zarażenia się od trzody sąsiedzkiéy,
że nakoniec pozbawia obfitego na-
wozu i postęp rolnictwa tamuie. Sko-
ro zaś bydło trzymane będzie na staj-
ni, (a) przybędzie znaczna część
gruntu którego obrobienie sówicie
wynagrodzi pracę rolnika i uprawę
następną łatwieyszą uczyni gdyż
grunt niedawno orany snadniey plu-
giem poruszyć się daie, niżli ziemia
skwarem słonecznym spieczona, od
bydła stratowana, deszczem zbita
i rozmaitemi zarosła chwastami (b)

Bydło żywione będzie paszą zdrową
i pożywczą. (c) Ustrzeże się zarazy
od trzód obcych, w razie zaś choro-
by łatwiey dogładaném i wyleczoném
bydź może. (d) Zapewnia otrzyma-
nie zamierzony rasy (e) Więcéy
i daleko posilnieyszego dostarcza gno-
iu i t. d. Lecz wypada zwrócić się
do pierwiastkowego założenia które
iedynie chowu owiec na stajni do-
tycze się. Ztąd tedy wyplynie i ta
korzyść, że:

5.) Zarosła z których lasu docho-
wać się chować się chcemy uszkadza-
ne niebędą. Inni gorliwi stronnicy
zasady trzymania owiec na stajni
przytaczają daleko więcéy ztąd wy-
niknąć mogących pożytków, a mia-
nowicie doskonalsze i prędsze tucze-
nie onych, otrzymanie mięsa sma-
cznieyszego i delikatniejszego runa.
Jeśli tego wszystkiego dopiąć nie
można wypuszczając owce latem na
pastwiska, przeto po doskonałem
i naocznem przekonaniu się o nie-
pomyślności owéy zasady, wnieść by
należało.

Ze w takowym razie doskonałe
chowanie owiec na stajni przenieść
wypada nad wypędzanie onych na
naywyborniejsze pastwiska.

(Dokończenie w następującym Nrze).

*Sposób wyborny robienia świc toio-
wych (przez P. H. Mus.)*

W świcach zależy naywięcéy na
knotach. Te winny bydź z równéy
przędzy lnianéy i bawełnianéy zło-
żone. Rozpuściwszy w wodce nieco
kamfory namoczyć ie w onéy nale-

ży, a gdy oschną smarują się mięszaniną z łoju i wosku zrobioną.

Łój na ten użytek przeznaczony, nie ma być iednego rodzaju; po równy owszem części wołowego i baraniego lub koziego łoju wzięść należy.

Do świec rurkowych daie się więcéy łoju wołowego, do maczanych atoli więcéy baraniego użyć wypada: Naylepszy iest łój nérkowy świeży; z starego zaś i zatęchłego łoju nigdy świec dobrych otrzytać nie można.

Robota odbywa się w następującym stosunku i sposobie. Dwadzieścia cztery funty łoju drobno pokraianego sypie się w kociołek wodą gotującą się napelniony. W miarę ubywania wody przez parowanie, świeżéy doléwać należy. Gdy tak łój wspomniony wygotuie się przez pół godziny w czterech funtach wody w której się w przód 3 łoty alunu, 4 łoty potaszu, 16. łutów soli kuchennej rozpuściło, natenczas przecedza się wszystko przez czyste płótno.

Lejąc świece przydaie się do łoju nieco wrzącéy wody, w tak małej atoli ilości, aby knot nie nabrał wilgoci.

Cheąc mieć świece 2 do 3 godzin dłużéy palące się aniżeli inne podobnéyże wagi, natenczas rozpuściwszy w funkcie iednym wody, dwie drachmy Salmiaku, cztery łoty soli kuchennej i łót ieden salery, gotu-

ie się w niéy ośm funtów drobno pokraianego łoju wołowego z trzema funtami podobnież starannie pokraianego baraniego łoju.

Gdy po wyparowaniu wody łój się stopi, przekłada go się w wodą napelnione naczynie i topi się w niem powtórnie dodawszy do niego dwie drachmy oczyszczonej saletry i gdy się tak nieco zagotuje, zszumować natenczas należy brunatną pianę.

Dobrze byłoby w wszystkie te czynności odbywać w naczyniu cynowém albo żelazném cyną pobieloném, a to w celu uszczerzenia się zielonego lub niebieskiego koloru świec.

Przyrządzenie płótna przez które ani powietrze ani woda nieprzechodzi.

Cheąc płótno tak przyrządzić aby przez nie ani powietrze ani woda nie przechodziła, następującego użyć wypada sposobu: $\frac{5}{4}$ kwar. oleju i $\frac{1}{2}$ gumy elastycznej gotuy zwolna przez godzin dwie. Skoro się gumna rozpuści, dodaj do niéy dwie kwarty oleju przegotowanego, funt żywicy, funt wosku żółtego i funt Gleyty, zagotuy wszystko i pokąd plyn ten iest ciepły, smaruy nim płótno, które giętkości swéy przez to bynajmniéy nie straci. Płótno podobnie przyrządzone zalecają na kieszki do sikawek, mianowicie kiedy kieszka tak owa bez szwu z konopi iest utkaną.